

ВЕЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОО СРС АПАТИН

БЕОГРАД, 13. ЈУЛ 1996.
БРОЈ 117, ГОДИНА VII

ПОШТОВАНИ СУГРАЂАНИ!

Општински одбор Српске радикалне странке у Апатину због немогућности, да своје политичке ставове, као најача парламентарна опозициона странка презентира јавности, спречена незапамћеном информативном блокадом режима одлучили смо да штампамо специјално издање Велике Србије.

На овај начин грађани општине Апатин имаће прилику да буду боље информисани о многим актуелним темама свакодневног живота као и догађајима које „наша“ власт вешто улепшава и крије. Трудићемо се да све што пишемо буде јасно препознатљиво, поткрепљено чињеницама и аргументима.

Општински одбор Српске радикалне странке Апатин основан је 14. 06. 1991. године, исти је основала група ентузијаста патриота у жељи да својим радом допринесе квалитетнијем животу човека на овим просторима ства-рању боље и праведније Српске државе. Тренутно на територији општине Апатин учлањено је у СРС преко 1250 чланова, а у раду странке учествује и веома велики број симпатизера.

Српска радикална странка излази на прве парламентарне изборе 1992. године и у општини Апатин добија 8 одборничких мес-

та, да би на поновљеним изборима децембра 1992. године, захваљујући поверењу грађана Апатинске општине добила 2 посланичка мандата у парламенту Републике Србије. Посланици СРС су на бескомпромисан начин штитили интересе својих бирача и раскривавали све појавне облике криминала, злоупотреба па и политичког неморала носиоца власти на територији општине.

На територији општине Апатин постоје Месни одбори у Пригревици, Сонти, Свилојеву као и повереник за насељено место Купусину која је иначе етнички чисто мађарско место.

Током целог ратног периода 1991. - 1995. године, добровољци СРС учествују у борбама широм ратних подручја РСК и РС. Бранећи Српство и српске земље западно од Дрине. Њих 17 положило је животе на олтар Отаџбине, тројица умиру од последице рата, а 24 остају трајни инвалиди. ОО СРС Апатин није их заборавио, погинулим направили смо споменике, удовицама решили стамбено питање, те о деци и удовицама погинулух наставили бригу и помагање у складу са својим могућностима до данашњег дана.

Чланови СРС су током читавог ратног периода били ангажовани

на прикупљању хране, одеће, обуће и друге хуманитарне помоћи за ратом захваћена подручја РС и РСК.

Поред материјалне помоћи чланови СРС су несебично више пута дали крв у болницама на Палама, Бања Луци и Книну, која је у том тренутку за многе живот значила.

Од оснивања СРС у Апатину до данас наши чланови и упркос свим недаћама којима смо изложени, нису учествовали у никаквим криминалним радњама што је најжалост постало својствено неким другим политичким партијама. Постојали су покушаји да се у наше редове инфилтрирају појединци сумњиве прошлости и морала, али смо енергично све то спречили и очистили странку од таквих појединаца. Данас чланство СРС у општини Апатин чине млади, образовани, квалитетни и некомпромитовани грађани који својим радом, односом према породици, љубави према Србији и поштовању Српске православне цркве и традиције могу да буду гаранција светилије будућности свога народа.

Општински одбор СРС
Апатин

**МИ СЕ НИСМО ПРОМЕНИЛИ
СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА**

БРАЋО, УЗДИГНУТЕ ГЛАВЕ

За мекушце и бескичмењаке овај свет је идеалан, добро пливају у свим водама. Прилагодљиви су! За разлику од Вука, мењају и длаку и ћуд. Са таквима, нити може, нити ће нам бити боље. Зато браћо дигните главе! Извадите их из песка, јер тамо нити виде, нити чују, нити Вам за шта служе. Не бојте се силе нам наметнуте, јер страхови доносе поразе. Ископајте своје достојанство, своје Ја, из дубина тамних у које их похранисте због силеџијског понашања оних који су изабрани од Вас самих да вам донесу добро. Од добра ништа! Туга и јад су се надвили над животне путеве како нас самих, тако и деце нам рођене у којој налазимо мотив и смисао живота. Препуштени стихији нигде нећено стићи, до у пораз сопствених личности. Биће нас стид самих себе, јер празном кашиком самозадовољни децу водимо у будућност. Има ли је? Рођена деца ће да нас замрзе када одрасту и схвате да нисмо истрајали у борби за њихово добро а дозволили смо својим ћутањем да се појединци богате, завлачећи бесвесни упрљане руке у већ празне народне џепове да би незасити већ отетим пунили препуне сефове. На све стране мито, корупција. Прећуткивањем део људи са власти мирно посматра пропаст сопственог народа за рад личног интереса. На све стране харач, отимачина. Након исплате разно разних рачуна већини нас ни за корицу црног хлеба и шољу млека не остане. На СПС - овизија мед и млеко, а у стварности чемер и јад, свакодневно све тужнија слика живота. „Да ли нам то неко намерно Нацију сахрањује?“

Шта човек да уради да Вас пробуди, да схватите колико сте пута обманути, преварени, изиграни. Зар ће те због наметнутог страха посрамљени, доживотно носити Магареће уши. Сетите се цртаћа, ако је јунак једном намагарчени, то себи други пут неће дозволити. „Власт мрзи заблуде али воли заблуделе“.

За ових неколико мрачних година доживели смо националну срамоту незабележену у историји Срба од њиховог постанка до данас. Да се не би поновило апелујемо на Вас речима: „Волите браћу своју и Отаџбину своју као што волите себе самог, јер не траје љубав у

срцу човека који затвара своје очи пред страдањима браће своје“. „Ако неко разда своје имање туђинцима, не марећи за своје блиске, неприродно је, развратно, неморално и неопростиво, јер за браћу смо дужни полагати душе“.

„Браћо наша не желимо да се спасимо без Вас“.

На крају да кажемо само још нешто: Основни принцип Хришћанске етике на истину гласи: тражи, откривај

и саопштавај истину, уколико преко ње служиш своје ближњем и Отаџбини! Ми ћемо Вам откривати истину у оној мери у којој ћете моћи да је разумете, понесете и искористите.

„Отварајмо руке своје, браћи својој, невољницима и сиромасима својим у земљи својој“.

„Кад видиш брата својега у невољи не затварај срце своје од њега“.

ОО СРС Апатин

ЛУТКЕ НА КОНЦИМА

Жила куцавица Државе у којој живимо, био је, сада је и биће народ. Изгладнео, поцепаног достојанства и пољуљаног морала тумара безнадежан мраком му наметнутим, невидећи долазак бољег. Распамећен и изгубљен у животном простору губи веру у себе, породицу и друштво у целини. Они, који владају, уместо да се боре, да народу који је темељ, зид и кров ове Државе буде боље, у својој бездушности заборављају све сем себе. Трулеж њихових душа смрди нечовештом на све стране, док они умишљени, нашим ћутањем осилени, себе сматрају боговима а у Бога јединога не верују. Они несхватају, да је много богова сличних њима пало на теме. Они несхватају да казна свакога једнако стигне, да јој нико не утекне. Пре, или касније, биће кажњени истином о њима, истином која ил као мач Светитеља, великомученика косовског Цара Лазара над главама стоји, јер су грехом према браћи својој загадили српску земљу и српско небо. Лажући непрестано нас мале, како нас виде и сматрају понизне човечуљке, путем присвојених медија чине злочин према народу од стране народа ничим изазвани. Земљу су распродали за крв браће, колико ће још распродати не знамо али слутимо. Можда је то главни разлог што „Индустрија мотора и трактора“ из Раковице последњих година производи губитке. Људи су за власт лутке на концима које они држе чврсто у својим рукама. Ми људи смо глумци а они мазохистичко - перверзно настројени режисери наше трагедије. Па докле тако питамо се, види ли се крај?

Дошло је време да престанемо са ћутањем, нек се чује наш глас! Пробудимо, дубоко у срцу учаурени понос и затражимо сигурне услове за живот, којих сада нема. Ова земља зависи од нашег рада, наше снаге и зноја просутог по фабричким халама и плодним њивама. Ми смо Божији плодови који за собом остављају плодове свога рада, а Власт нас наметнутим животним недаћама сакати, чиме свесно сакати и наше потомство. Власт су блиски само: дупелицима, подгузне муве, додворице, доушници, цинкароши, наша браћа - разбраћа која би сутра Веру за вечеру продала. У овој Држави за свој (прљави) рад награђени су они који слепо служе својим господарима, док је поштен рад обезвређен а радници, сељаци, професори, доктори, понижени, бедом награђени. Због тога, у циљу боље будућности, Власт која годинама нема слуха за народне (свеопште) проблеме скинимо са грбаче.

ШТА НАМ ТО РАДЕ!

Крајње је време да зарад опстанка пробудимо сопствену свест! Погледајмо, отворених очију, у стварност данашњег живљења. Унесрећени и понижени немоћно посматрамо сопствену беду не желећи потпуно безвољни били шта да учинимо да нам буде боље. Док се тако будемо односили према себи и ближњима, тонућемо све дубље у бласто сопствене запуштености. Од власти заостављени, заборављени, доведени смо на најнижу грану живота, недостојну човека и његовог потомства. Соц-комунистичка власт је у личном богаћењу заборавила да постоји народ који треба да има право на рад, пристојан живот од свога рада, као и право на стварање породице (која је у потпуности разбијена) у нормалним условима који су ускраћени, којих нема. Док се владајућа партија и ЈУЛ разбацују новцем који су на разне начине огљачкали од народа, народ је окупиран проблемом преживљавања. Борећи се за голи опстанак деци се не стиже посветити више пажње, па деца препуштена сама себи, притиснута теретом неимаштине крећу странпутицом живота. Све више деце користи дрогу и алкохол и у опијености налази краткотрајну утеху и душевни мир. Шта им доноси буђење из несвесног сепарације у живот, и поновног повратка пороку, а Власт ћути немоћна, незаинтересована да учини корак напред, корак ка пристојнијем животу (са што мање разлике међу децом) који би створио простор, односно могућност за бољи живот младих јер само бољи живот може да их врати на исправне путеве живота.

Наведени проблем, на жалост, није и једини. Не можемо а да не споменемо малолетничку проституцију која узима све више маха. И до овог порока доводи како материјално тако и духовно сиромаштво. До јуче смо за ово зло младе девојке „увозили“ из Русије и Чешке и исмејавали њихово сиромаштво и зарађивање хлеба продајом сопственог тела. Да ли ћемо се сада смејати себи што малолетнице своје тело најчешће продају за један сладолед, лимунаду или улазницу за диско клуб. Мирис неморала и разврата за ситне паре које неком живот значе осећа се на све стране. Кривци су најчешће родитељи, али много већу кривицу сноси

друштво које младима није посветило дужну пажњу. Власт једном мора да схвати да Београд није цела Држава, као и то, да је народ свестан да се социјални мир купује у Београду. Таквим понашањем Власт показује да нам не мисли добро, натерајмо је да схвати да и Ми из периферних крајева припадамо држави којом владају, или их мењајмо да бисмо имали боље сутра и Ми и наши потомци.

Један од проблема са којим се срећемо последњих година је појава верских и сатанистичких секти. Са запада је у Југославију упућено 4.000 емисара у тренутку њеног распада. Емисари су својим деловањем искористили дат им моменат и брзо успели психолошком блокадом личног, придобити велики број чланова. Њихов рад, оснивање секти има за циљ разбијање Српског националног бића и православља у целини, у чему су у доброј мери и успели захваљујући прећутном понашању људи са власти, као и ћутњом незаинтересованог Министра за верска питања. Ако будемо ћутали и Ми, нацију нам неће угрожавати само непријатељи који годинама стежу обруч око нас, јер је очигледно да смо прихватањем онога што није наше сами себи највећи непријатељ. Ако се научимо да и даље прихватамо све понуђене глупости од бездушног и морално посрнулог западног света, ускоро ништа своје нећемо имати. Зато не дозволимо да у нама виде беле мишеве за своје експерименте. Сачувајмо наше национално, од предака наслеђено, Богом дато за векове.

С обзиром да је у овој Држави мало оних који немају проблема, морамо у неколико реченица дотаћи и живот просветних радника који нам децу уче живећи на ивици егзистенције. Оптерећени животним проблемима, од Државе омаловажени, понижени, најблаже речено заборављени не могу да се изборе за боље сутра. Питамо се како под притиском животних проблема децу нашу да уче, науче, додатно васпитају и припреме за живот који је пред њима. Схватимо, просветни радници су: отац, мајка и будућност наше деце. Због тога сматрамо да је понашање Државе према њима диверзија према нашој деци.

Једна од најболнијих рака рана друштва у ком живимо је и здравство. С обзиром да Вам је ова проблема-

тика изузетно добро позната, кристално јасна, задржајемо се само на проблему средине у којој живимо. Наиме, познато је да је Апотека Дома здравља у нашем граду најчешће празна (без лекова који живот значе) па се намеће питање: Ако нема увозних лекова (где ли се поделише они који су стигли као помоћ од Срба који раде у иностранству у виду хуманитарне помоћи) зашто нема лекова који се производе у Галеници – Земун, Здрављу – Лесковац, Хемофарму из Вршца итд? Многи грађани умиру јер су лекови скупи, односно због висине личних примања недоступни. Многи, који купују лекове остају без средстава за живот, а једнако су тешки и болест и глад. Шта изабрати да би смо преживели? Имамо ли избора?

Сем горе поменутог, средина у којој живимо „богатија“ је за још један проблем. Познато је да грађани наше општине плаћају самодопринос за сачување што је у овим кризним временима неопходно и позитивно, али нас боли једна ствар која нас враћа у поље медицине. Наиме, познато је да апатинско породилиште не ради, а то значи да већ неколико година немамо ни једног рођеног Апатинца. Због поменутог, потенцијални Апатинци се рађају у Сомбору. Ово нам посебно тешко пада када знамо да имамо секретара при министарству здравља Војводине, др Живорада Смиљанића који се ни мало није потрудио (сходно позицији на којој се налази) да допринесе бољем стању здравства у Општини а посебно решавању горе наведеног проблема. Очигледно је да се пажња посвећује искључиво Бањи Јунаковић од које грађани и немају неку нарочиту корист.

Поштовани суграђани, на крају, апелујемо на Вас да утичете на Општинску власт да мимо закона донет допринос под називом „ЕКО ДИНАР“ смањи са садашњих пет, на првобитна два динара ионако комарце ретко прскају, а ни чистоћа им није баш на неком нивоу, а разлику од три динара усмере у оспособљавање и осавремењавање постојећег породилишта. Нека се наша деца рађају у средини у којој ће живети. Лепо је чути њихов плач и знати да смо богатији за нови живот, живот на коме остаје будућност Апатина.

ШТО ЈЕ МНОГО МНОГО ЈЕ!

Последњих дана Апатином кружи забрињавајућа прича. Чули смо да је опрема ДП „Ужарија“ процењена на 1.200.000 ДМ, а да су у исто време потраживања одачких фирми „Хипол“ и „Итес“ равна том износу. Кажу да је то основни разлог зашто „Ужарија“ не може да дође до почетних средстава за покретање производње. Наиме „неко“ намерно кочи, гурајући „Ужарију“ у стечај у коме би се одачке фирме као главни повериоци наплатиле кроз опрему.

Опрема би била демонтирана и однесена за Оцаке а Апатину би остали празни грађевински објекти. Тада би извесни „Боле“ из Оцака обезбедио **републички кредит**, те би одачани веома јефтино добили нову фабрику и запослили 300 својих суграђана.

С обзиром да је пола грађевинског материјала за своју нову приватну фабрику одачки „Боле“ добио скупљајући га по Апатинским фирмама, могао би бар нашу „Ужарију“ оставити на миру.

Овако чак иако је од власти много је!

Поштовани суграђани,

Имамо част да Вам представимо наш „**ПРВИ БРОЈ СПЕЦИЈАЛЦА**“.

Да би наш „Специјалац“ постао и ваш, учествујте у његовом стварању као дописници, аутори, критичари текстова и актуелних збивања у животу наше Општине.

Сви рукописи које нам пошаљете биће објављени, потребно је да су наводи поткрепљени чињеницама и аргументима.

Рукописи и фотографије се не враћају.

Текстове слати на адресу: **СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА – Апатин, Димитрија Туцовића 32 (зграда Радничког универзитета), телефон (025) 773-244.**

КРИЦИ & ОДЈЕЦИ

- Белу кугу морамо савладати, рече власт и уједи се за језик.
- Власт се стално заклинје да на младима свет остаје, вероватно због заклетве дечији додатак касни пола године.
- Пензионери, Власт је уз Вас! Сваке године јој поклоните четири пензије, сваке четврте свој глас.
- Апатинске кафане су профитирале за „Рибарске вечери“. Гузоње су јеле, народ је платио.
- Вода у Апатину је поскупела, вероватно због промене боје, и бактериолошке неисправности.
- У нашој Држави само је Милициа прогресивна, стално је у порасту (и страх од ње).
- Шта ће нам Војска? Док су нам народ клали, седела је скрп-тених руку, (због бика који седе).
- И докторе је Власт запоставила, све више се окрећу плавој коверти (вероватно да би преживели).
- Ћутање је злато, и кад није у нашем интересу!
- За време Тита имали смо све - зато сада немамо ништа.
- И после Тита, Тито! После Слобе, Мира!
- Што желиш да теби људи чине, чини и ти њима.
- Кад све саберемо, остајемо на истом!
- Садашња власт је јато скакаваца, док их не уништиш они уништавају тебе.
- Ако желите у пензију, спремте девизе.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел - Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић, заменик главног уредника: Петар Димовић
Редакција издања за Апатин

Главни уредник арх. Саво Сарач, чланови Петар Адамовић и Радивоје Вејић.
Адреса редакције за Апатин: Српска радикална странка, Д. Туцовић 32.

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. године. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-55/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез од 3%.